

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLESE, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement: Drie maal per week 6 franks per jaar Twee 5 5 5 Een 4 5

Zaterdag 26 December, tweeden Kerstdag, om half drie namiddag, Groot Repetitie-Vertooning, vóór de Prijskampen van Oostende en Kortrijk, door de WITTE LELIE, in de zaal CONCORDIA.

DE FAMILIE ROELS,

Groot Volksdrama in 5 bedrijven door Nic. Theelen.

Voorbehoudene plaatsen fr. 1,50, verkrijgbaar Kerstdag en den dag der vertooning van 9 uren tot 1 uur namiddag. INKOMPRIJS: 1 frank.

De personen die een ABONNEMENT nemen aan den POSTRIJDER voor het jaar 1904, zullen het blad kosteloos ontvangen, van den dag hunner inschrijving tot aanstaande Nieuwjaar.

TONGEREN, DEN 19^e DECEMBER 1903.

VAN ALLES WAT.

Zoals onze lezers weten, heeft M. Helleputte een wetsvoorstel neergelegd stekende tot het invoeren der Zondagrust.

op den buiten maken, over het getal lezers, die zij week aan week bij wienen.

HOEDEN AF. — In Amerika zijn dames begonnen bij openbare godsdienst-oefeningen en eeredienst zich te ontdoen van hunne hoeden.

Men weet dat de kleding der schepenen, volgens de gemeenwett, moet plaats hebben in de aaneenschijting van den gemeenteraad.

Arme kleine vogeltjes!

Wat zij den man met de vogelenkoek, die ons voorbijgaat? En waartoe dienen de lange stokken en den grooten zak die hij op den rug draagt?

plaatst, dat de strikknazter van uit het hufje de middenkoorl kan aantrekken.

Arme kleine vogeltjes! Onschuldige reizigers! Wat moet er in uw hersenreuzigtje omgaan? Hoe angstig sidert u klein, hupsch lijfje?

Met van vreugde stralend oog zoekt de vogelaar in den hoop of er geen zanger bij te vinden is, dien hij heel duur verkoopt zal.

De vogeltjes, die men aldus vangt en vermoordt zijn meest allen nuttig en onmisbaar voor den landbouw.

In sommige streken, zoo verzekert oprecht, en in lief en leed zal ik hem beminnen.

men mij, worden miljoenen zwalmen gekaapt tot het bereiden van pasteten.

Zekere wetten beschermen de dieren en vooral de insectentende vogelen; er bestaat zelfs een wederlandsche overeenkomst (wetten tusschen verschillende natien) om onze gevulde beste vrienden te beschermen.

Het Werk der Retraiten.

VII. Middelen ter volharding.

En laatste middel ligt in de medewerking der Hoogere standen. Woorden wekken, voorbeden erweken, somers die voorbeden van hoog.

Op welke wijze nu worden de benooidge sommars bijgeworpen?

Stille... Allen, verstoord, lachend en vol nieuwsgierigheid vroegen of riepen:

VII. Geldelijke Middelen tot onderhoud der Retraiten.

Aan het einds gekomen dezer artikelen, achen wij het ons ten plicht, hier nog een enkel woord aan toe te voegen.

Dierenbescherming.

Het Werk der Retraiten.

Op welke wijze nu worden de benooidge sommars bijgeworpen?

Op welke wijze nu worden de benooidge sommars bijgeworpen?

Op welke wijze nu worden de benooidge sommars bijgeworpen?

Op welke wijze nu worden de benooidge sommars bijgeworpen?

Eerste pogingen worden aangewend door Luk en Veriers ten einde boven het ontwerp van eenen RECHTSTREKSCHEN OZERNWEG VAN BRUSSEL NAAR AKEN, DOOR TONGEREN EN VISÉ, een ontwerp van lijn door Schaerboek naar Luk te doen verkrijgen.

Het ware hoogst betrouwbare Limburg en het land te zien offeren aan de belangen deser twee steden, die reeds zoo goed bediend zijn.

NIJWS uit de stad en de provincie.

Bij den Postrijder van heden behoort een BIJVOEGSEL.

Op de markt van Tongeren van velden door de stad waren te koop gesteld: 441 ponden, 538 konen en kalveren, 304 vette varkens en 1493 magre varkens.

APOTHEEK. — ZONDAGRUST.

Zondag zal de apotheek van M. SWINKELS alleen openblijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

M. HUYDTS alleen openblijven.

CONCORDIA. — Verleden zaterdag had, in de groote zaal van den Katholieken Kring, het jaarlijksche avondmaal der leden van de Concordia plaats.

Al de uitvoerders opnoemen die geestdriftig te gelycht werden, zoo ons te ver loiden. Wij moeten nogtans een uitzondering maken voor de twee tongerische kunstenaars, MM. Edmond Lumineux en Alexis Schepens.

Onze missionarissen.

Men schrijft uit Grootë Brugel: Onze dorpsvoorst, de eerv. b. Alfons Cornelissen, welke met Passchen werd priester gewijd,

oud zomerbuisje, begroeid met klimop en wilde rozen, ik zette mij neer op de oude vermolde bank, en leunde met den arm op het ronde tafeltje, dat groen was van den most die er op groeit, en begon te lezen.

Zij gaf niet wel? Kunt gij niet zeggen wat het is? — Is er iets kwaads gebeurd met Hugo? vroeg Dolly.

— Hoe schoon is het hier! riep ik in verovering uit, doch mijne bewondering lokte geen antwoord: ik geloof, dat zij allen meenden dat ik zecht tijd te wieden, want zij overvleiden mij met vragen, allen te gelijk.

— Wat zijt ge schoon geworden, Jo, hoorde ik zeggen. — En vol verdudderd, zegde Dolly.

DOLLY.

— Zij heeft een nieuw kleed aan, wat verschilt tegen ons? — Wat is dat ding daar op uw zijde, Jo? — Dat is een paotje, zegde ik fier, mijn corsage goed trekkende dat gemaakt was door Mad. Wuzel, een groote kleermaaker, dat is nu de mode in Londen, en taote gaf het mij, het is goedkoopste dat zij delik kon geven niet om mij, maar omdat zij verlegde voor mijne onderwetsche plunjes, en mij zoo nergens dierf voorstellen. Ik heb ook, voegde ik er bij, veel van mijne onoordeelige schuwheid in Londen verloren.

— Hoe schoon is het hier! riep ik in verovering uit, doch mijne bewondering lokte geen antwoord: ik geloof, dat zij allen meenden dat ik zecht tijd te wieden, want zij overvleiden mij met vragen, allen te gelijk.

— Wat zijt ge schoon geworden, Jo, hoorde ik zeggen. — En vol verdudderd, zegde Dolly.

— Hoe schoon is het hier! riep ik in verovering uit, doch mijne bewondering lokte geen antwoord: ik geloof, dat zij allen meenden dat ik zecht tijd te wieden, want zij overvleiden mij met vragen, allen te gelijk.

— Hoe schoon is het hier! riep ik in verovering uit, doch mijne bewondering lokte geen antwoord: ik geloof, dat zij allen meenden dat ik zecht tijd te wieden, want zij overvleiden mij met vragen, allen te gelijk.

— Hoe schoon is het hier! riep ik in verovering uit, doch mijne bewondering lokte geen antwoord: ik geloof, dat zij allen meenden dat ik zecht tijd te wieden, want zij overvleiden mij met vragen, allen te gelijk.